

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2019-10-14
Besvaras senast
2019-10-23 kl. 12.00

Till utrikesminister Ann Linde (S)

2019/20:176 Regeringens stöd till Syriens nationella armé

Många fasas just nu över hur världen har kunnat svika de tappra män och kvinnor som stred mot Islamiska staten i SDF-milisen och som nu bombas sönder och samman av Turkiet med allierade jihadisterna. Även den svenska regeringen har till slut fördömt Turkiets agerande som man med rätta kallar för ett brott mot folkrätten.

Det fruktansvärda som sker i nordöstra Syrien (Rojava) är dock på intet sätt något nytt. I nordvästra Syrien, Afrinregionen, såg vi också hur turkiska trupper gjorde gemensam sak med jihadisterna i sin invasion av en förhållandevis fredlig del av det krigsdrabbade Syrien. Även då kom fördömanden från den svenska regeringen och även då sa man sig ”mana till återhållsamhet”, utan att Turkiet fick några som helst repressalier för sina handlingar. Vidare uttalade regeringen att man ”förväntade sig” att Turkiet skulle respektera FN:s säkerhetsrådsresolution 2401 om vapenvila i hela Syrien, trots att vi flera gånger sett att så inte har skett, och Erdoğan regim har kunnat fortsätta att bryta mot internationell rätt.

Vräkningar, mord, kidnappningar och förtryck mot kurder har sedan det turkiska övertagandet av Afrin blivit en del av vardagen, vilket visar vad som kan vänta i andra kurddominerade områden som Turkiet vill ockupera såsom Rojava, där Erdoğan planerar vad som närmast kan beskrivas som en etnisk rensning. Att styret i Rojava då varit desperat nog att sluta ett avtal med den syriska regimen är därför ingenting konstigt utan i stället något vi kunnat vänta oss.

Det är illa nog att regeringen står handfallen när i huvudsak kurdiska hjältar tillåts slaktas av Turkiet och att det tagit så lång tid innan man slutligen övervägde exempelvis ett vapenembargo. Än värre är att regeringen tillsammans med sju av åtta partier i riksdagen röstade för rådslutsatser som uttrycker stöd till såväl förövarna (den så kallade Syriska nationella armén, SNA) som offren (Syriens demokratiska styrkor, SDF).

SNA är en hårdför islamistisk rebellallians som bildades av den syriska interimregeringen, som är den gruppering som EU-kretsen och övriga partier ställt sig bakom genom rådslutsatserna. Redan i samband med den turkiska invasionen av Afrin, när den här frågan behandlades, ifrågasatte vi regeringens och övriga partiernas ställningstagande, dock med föga resultat. Bara

Sverigedemokraterna röstade emot rådslutsatserna, och vi tydliggjorde i stället vår hållning om ett kompakt stöd till SDF och ett avståndstagande från Turkiet med allierade jihadisterna. Okunskapen inom Regeringskansliet om vad som sker i Syrien är med andra ord ett faktum.

Mot bakgrund av detta vill jag fråga utrikesminister Ann Linde:

Avser regeringen och ministern att ändra sitt positiva ställningstagande gentemot den så kallade syriska interimregeringen mot bakgrund av deras roll i ockupationen av Afrin och Rojava?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders